

Arrest

nr. 241 134 van 17 september 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 oktober 2019 tot weigering van de afgifte van een visum met het oog op gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 februari 2020 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeksters zoon R., geboren op 31 januari 2001, dient op 21 januari 2016 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

1.2. Op 31 mei 2018 wordt verzoeksters zoon R. erkend als vluchteling.

1.3. Verzoekster dient op 4 februari 2019, zijnde 4 dagen nadat haar zoon R. meerderjarig was geworden, bij de Belgische ambassade in Islamabad, Pakistan, een visumaanvraag (type D) in met het oog op gezinshereniging met deze zoon op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 7 ° van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie neemt op 25 oktober 2019 een beslissing waarbij het gevraagde visum wordt geweigerd. Deze beslissing luidt als volgt:

“Aangezien betrokkene, Afghaanse moeder/weduwe van 37 jaar oud, zich in België wenst te vestigen bij haar meerderjarige (18 jaar) Afghaanse zoon, kan zij niet genieten van gezinshereniging op basis van art.10 van de wet van 15.12.1980, deze categorie van aanvrager (Niet EU moeder ivf niet EU meerderjarig zoon) is niet voorzien in de wet. De afgifte van een humanitair visum wordt niet toegestaan van rechtswege en kan enkel plaats vinden op een individuele basis n slechts in uitzonderlijke gevallen, op basis van een gestaafde en gefundeerde aanvraag (waarvan er geen exhaustieve lijst van bewijzen bestaat). De afgifte van een dergelijk visum betreft een discretionaire bevoegdheid met een brede appreciatiemarge van Dienst Vreemdelingenzaken, het betreft een gunst en geen recht. De weigering tot afgifte van een humanitair visum is niet in strijd met de bepalingen van Art 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Het bestaan van vermeende familiale en affectieve banden met de te vervoegen persoon in België betekent dat niet dat de toepassing van artikel 8 van het EVRM welke betrekking heeft op de eerbiediging van het privéleven en het familiale leven, absoluut is. Dit artikel belet de lidstaten van d e EU dan ook niet voorwaarden te stellen aan de binnenkomst en het verblijf van vreemdelingen op hun grondgebied, op voorwaarden dat de tussenkomst van de overheid wettelijk geregeld of ingegeven is door één of meerdere doelen die in artikel 8, tweed e alinea van het EVRM werden uiteengezet en noodzakelijk zijn in een democratische samenleving om deze te bereiken. De wet van 15.12.1980 is een wet welke overeenkomt met de eisen vermeld in de tweede alinea van artikel 8 EVRM. Tevens er geen bijzondere humanitaire elementen in het dossier aanwezig die de afgifte van een humanitair visum op basis van art. 9 en 13 van de wet van 15.12.1980 kunnen rechtvaardigen. Betrokkene bewijst niet familiaal geïsoleerd te zijn in het land van herkomst, betrokkene is in 2014 weduwe geworden doch doet de aanvraag samen met 6 van haar minderjarige kinderen van wie het visum op 25/10/2019 evenzeer geweigerd werd. betrokkene is duidelijk niet alleen in Afghanistan. Tevens blijkt dat betrokkene in Afghanistan nog een zevende meerderjarig kind heeft: de te vervoegen zoon verklaarde in het kader van zijn asielpprocedure op 02/09/2016 bij de Dienst Vreemdelingenzaken immers een zus D. te hebben van ongeveer 17 jaar, dit wil zeggen dat zij ondertussen ongeveer 20 jaar is. Voor dit meerderjarigheid werd geen visum aangevraagd waaruit te meer blijkt dat betrokkene helemaal niet geïsoleerd is in Afghanistan;

De familiale banden met Afghanistan blijken dus sterker dan de familiale banden in en met België waar betrokkene 1 meerderjarige zoon die op basis van de gegevens van Rijksregister dd. 25/10/2019 samenwoont met een 29 jarige student (sinds begin september). Het administratief dossier van de te vervoegen zoon, alsook de visumaanvraag van betrokkene bevatten verder geen info dat betrokkene nog ander familie in België heeft. Betrokkene haalt in haar visumaanvraag geen elementen aan die verduidelijken wat de humanitaire redenen zijn die de afgifte van een humanitair visum moet verantwoorden. Zonder deze elementen zou de afgifte van een visum een omzeiling van de procedure gezinshereniging art 10 VW inhouden. Het is immers onduidelijk waarom betrokkene op 37 jarige leeftijd in België bij haar meerderjarige zoon zou willen komen wonen. Er is evenmin sprake van enige medische elementen. Betrokkene is meerderjarig, wordt geacht voor zichzelf te kunnen instaan. De aanvraag bevat geen elementen die wijzen op een financiële of andere steun vanwege de te vervoegen zoon n. indien nodig kan zij financieel gesteund worden door haar zoon vanuit België via internationale geldoperatoren zoals Western Union en Moneygram, hiervoor dient betrokkene zich niet in België te vestigen. In het paspoort van betrokkene staan meerdere visums voor Pakistan hieruit blijkt dat betrokkene zeker niet immobiel is en toch over bepaalde financiële middelen moet beschikken waardoor zij mogelijk eventuele financiële of andere steun vanwege de te vervoegen zoon niet nodig heeft. Contact houden met haar zoon kan betrokkenen trouwens steeds doen via de moderne communicatiekanalen zoals Whatsap en andere. Zonder de elementen die duidelijk wijzen op een prangende humanitaire situatie, op een familiaal isolement, en een zeker afhankelijkheid ten opzichte van de te vervoegen zoon zou de afgifte van een humanitair visum in dit geval, nogmaals een omzeiling van de procedure gezinshereniging art 10VW inhouden. De slechtere socioeconomische levensomstandigheden in Afghanistan / Pakistan in vergelijking met de vrede in Europa, worden hier niet ontkend wordt, het is echter onvoldoende om op deze basis een humanitair visum af te leveren. Het staat betrokkene vrij een nieuwe visumaanvraag in te dienen rekening houdend met de hierboven omschreven weigeringsmotieven. Niet alle voorwaarden werden nagekeken. Deze beslissing belet de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen binnen de termijn van acht dagen die is vastgelegd in artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in wat kan worden beschouwd als een eerste middel onder meer een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Zij verstrekt volgend concrete toelichting bij haar middel:

"[...] De weigeringsbeslissing van huidige aanvraag is enkel gestoeld op volgende elementen:

- *De referentiepersoon heeft de leeftijd van 18 jaar bereikt, waardoor het artikel 10 Vw niet meer van toepassing is ;*
- *De aanvraag beoordeeld werd als het zou gaan om een aanvraag humanitair visum.*

De Dienst Vreemdelingzaken weerhoudt verder geen enkele andere opmerking.

Verzoeker kan het niet eens zijn met deze beslissing en uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat dit effectief foutief is.

- 4.2.1.

Met betrekking tot de meerderjarigheid van de referentiepersoon

De Dienst Vreemdelingzaken motiveert in de bestreden beslissing enkel dat verzoekster en haar minderjarige kinderen, gezinshereniging hebben aangevraagd met de referentiepersoon in België, de heer Z.R.A., erkend vluchteling in België, die 18 jaar oud is.

Deze mogelijkheid van gezinshereniging wordt niet in de wet voorzien, waardoor men de aanvraag heeft beoordeeld als het een aanvraag tot een humanitair visum was.

DVZ motiveert enkel dat, gelet op de meerderjarigheid van de referentiepersoon, er in casu geen sprake kan zijn van een aanvraag gezinshereniging overeenkomstig het artikel 10 Vw.

Verzoekers zijn ernstig gegriefd door deze beslissing.

- 4.2.1.1.

Verzoekers stellen immers vast dat de Dienst Vreemdelingzaken geen enkele motivering geeft omtrent de briefwisseling van verzoekers advocaat, teneinde toelichting te geven waarom de referentiepersoon reeds 18 jaar was op het moment van de aanvraag.

Op datum van 27/02/2020 werd namelijk een briefwisseling per mail overgemaakt aan de Belgische diplomatieke post te Islamabad.

Deze brief meldde het volgende:

*"Geachte Ambassadeur,
Geachte Heer,
Geachte Mevrouw,*

[...]

het is een eer en een genoegen u te mogen contacteren in naam van de heer Z.R.A., van Afghaanse nationaliteit, en erkend vluchteling in België (NN [...])

Verzoeker werd erkend als vluchteling op datum van 31/05/2018. Verzoeker was op dat ogenblik minderjarig.

De moeder van verzoeker, en zijn minderjarige broers en zussen, dienden bij de Belgische ambassade te Pakistan een aanvraag gezinshereniging in.

Hierbij zijn echter enkele problemen ontstaan, waarover enige toelichting dient te worden verschaft.

Verzoeker werd erkend als vluchteling op 31/05/2018. Op datum van 31/01/2019 is verzoeker 18 jaar geworden. Hierdoor had verzoekers moeder en broers en zussen, maar een achttal maanden om alle nodige documenten te verzamelen voor de aanvraag gezinshereniging.

In principe hebben erkend vluchtelingen dertien maanden de tijd om alle nodige documenten te verzamelen.

Verzoekers familie heeft onmiddellijk na de erkenning alle nodige stappen hiertoe ondernomen.

Echter had de moeder van verzoeker enkel alle documenten laten legaliseren, en dacht hiermee dat de aanvraag ingediend was.

Na overleg met de advocaat, werd het duidelijk dat er ook een effectieve indiening diende te gebeuren en dit vóór de achttiende verjaardag van verzoeker.

Zijn familie is toen onmiddellijk terug van Afghanistan naar Pakistan gereisd, waarbij zij aan de grensovergang met Pakistan 1 dag werden tegengehouden door de politie.

Uiteindelijk zijn ze op 31/01/2019 bij Gerry's Fed Ex aangekomen, maar deze was net gesloten. Dit omwille van het uurverschil dat er bestaat tussen Afghanistan en Pakistan.

Zij verkregen vervolgens een afspraak om terug te komen en dit kon ten vroegste op maandag 04/02/2019. Aan de hand het kasticket is te zien dat zij zich dan ook 's morgens hebben aangeboden om hun aanvraag in te dienen bij Gerry's Fed Ex.

De aanvraag gezinshereniging werd aldus ingediend op 04/02/2019, enkele dagen na de 18e verjaardag van Z.R., de referentiepersoon in België.

Dit impliceert dat theoretisch gezien, hij de leeftijd van 18 jaar had op het moment van de indiening van de aanvraag gezinshereniging, en aldus niet meer minderjarig was.

Hierdoor zou hij dus zijn moeder en minderjarige broers en zussen niet meer kunnen laten overkomen.

Echter vragen wij u om hierin enig begrip te tonen voor de situatie, met name de complexe procedure voor gezinshereniging, de spanningen aan de grens tussen Afghanistan en Pakistan, en de indiening van de aanvraag gezinshereniging, die slechts vier dagen na zijn achttiende verjaardag gebeurde.

Uit alle voorgelegde documenten, bv datum legalisatie, blijkt dat de intentie er was om alles in te dienen voor de 18e verjaardag van de referentiepersoon in België.

Wij vragen u dan ook met eerbied om hiermee rekening te houden en de aanvraag gezinshereniging te beoordelen als een aanvraag met een niet begeleide minderjarige vreemdeling.

Ik dank u dan ook dat u mij op de hoogte zult houden van elk gevolg dat u aan dit schrijven zult geven."

(zie stuk 3)

- 4.2.1.2.

Diezelfde dag werd ook een aangetekende briefwisseling verstuurd naar de Dienst Gezinshereniging van DVZ:

*"Geachte Staatssecretaris,
Geachte Heer,
Geachte Mevrouw,*

[...]

Het is een eer en een genoegen u te mogen contacteren in naam van de heer Z.R.A., van Afghaanse nationaliteit, en erkend vluchteling in België (NN 01013146322)

Verzoeker werd erkend als vluchteling op datum van 31/05/2018. Verzoeker was op dat ogenblik minderjarig.

De moeder van verzoeker, en zijn minderjarige broers en zussen, dienden bij de Belgische ambassade te Pakistan een aanvraag gezinshereniging in.

Hierbij zijn echter enkele problemen ontstaan, waarover enige toelichting dient te worden verschaft.

Verzoeker werd erkend als vluchteling op 31/05/2018. Op datum van 31/01/2019 is verzoeker 18 jaar geworden. Hierdoor had verzoekers moeder en broers en zussen, maar een achttal maanden om alle nodige documenten te verzamelen voor de aanvraag gezinshereniging.

In principe hebben erkend vluchtelingen dertien maanden de tijd om alle nodige documenten te verzamelen.

Verzoekers familie heeft onmiddellijk na de erkenning alle nodige stappen hiertoe ondernomen.

Echter had de moeder van verzoeker enkel alle documenten laten legaliseren, en dacht hiermee dat de aanvraag ingediend was.

Na overleg met de advocaat, werd het duidelijk dat er ook een effectieve indiening diende te gebeuren en dit vóór de achttiende verjaardag van verzoeker.

Zijn familie is toen onmiddellijk terug van Afghanistan naar Pakistan gereisd, waarbij zij aan de grensovergang met Pakistan 1 dag werden tegengehouden door de politie.

Uiteindelijk zijn ze op 31/01/2019 bij Gerry's Fed Ex aangekomen, maar deze was net gesloten. Dit omwille van het uurverschil dat er bestaat tussen Afghanistan en Pakistan.

Zij verkregen vervolgens een afspraak om terug te komen en dit kon ten vroegste op maandag 04/02/2019. Aan de hand het kasticket is te zien dat zij zich dan ook 's morgens hebben aangeboden om hun aanvraag in te dienen bij Gerry's Fed Ex.

De aanvraag gezinshereniging werd aldus ingediend op 04/02/2019, enkele dagen na de 18e verjaardag van Z.R., de referentiepersoon in België.

Dit impliceert dat theoretisch gezien, hij de leeftijd van 18 jaar had op het moment van de indiening van de aanvraag gezinshereniging, en aldus niet meer minderjarig was. Hierdoor zou hij dus zijn moeder en minderjarige broers en zussen niet meer kunnen laten overkomen.

Echter vragen wij u om hierin enig begrip te tonen voor de situatie, met name de complexe procedure voor gezinshereniging, de spanningen aan de grens tussen Afghanistan en Pakistan, en de indiening van de aanvraag gezinshereniging, die slechts vier dagen na zijn achttiende verjaardag gebeurde.

Uit alle voorgelegde documenten, bv datum legalisatie, blijkt dat de intentie er was om alles in te dienen voor de 18e verjaardag van de referentiepersoon in België.

Wij vragen u dan ook met eerbied om hiermee rekening te houden en de aanvraag gezinshereniging te beoordelen als een aanvraag met een niet begeleide minderjarige vreemdeling.

Ik dank u dan ook dat u mij op de hoogte zult houden van elk gevolg dat u aan dit schrijven zult geven." (zie stuk 2)

- 4.2.1.3.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan niet dienstig ontkennen dat zij hiervan geen kennis hebben, gelet op het feit dat de Belgische diplomatieke post zelf per mail heeft geantwoord dat de brief zou overgemaakt worden aan DVZ. (zie het stuk 3)

Nergens blijkt echter uit de motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat hiermee rekening werd gehouden bij het nemen van de beslissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de Minister de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de Minister bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat men op zich van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Met andere woorden, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de (gemachtigde van de) Minister bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Gelet op het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk op de hoogte was van de situatie van overmacht, kan het niet aanvaard worden dat hieromtrent geen enkele motivering is terug te vinden.

In casu gaat het hier maar om 4 dagen (!) dat verzoekers te laat waren met het indienen van een aanvraag gezinshereniging toen de referentiepersoon nog minderjarig was, en dit omwille van aantoonbare omstandigheden van overmacht.

Dat het onredelijk is dat verzoekers zich niet met hun zoon/broer kunnen herenigen omwille van omstandigheden die niet te wijten zijn aan verzoekers.

De Dienst Vreemdelingenzaken is niet redelijk te noemen hierin.

De beslissing is niet proportioneel te noemen en leidt tot een effectieve gezinsbreuk tussen verzoekers en hun referentiepersoon. Dit impliceert een schending van het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel.

[...]

Samengevat, dient opgemerkt dat verzoekers alle nodige documenten hebben neergelegd teneinde te voldoen aan een gezinshereniging conform artikel 10 Vw.

Er kan een situatie van overmacht aangetoond worden ter verschoning van het feit dat de referentiepersoon geen 18 jaar meer was op het moment van de indiening van de aanvraag gezinshereniging.

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig, is niet gesteund op de correcte feitelijkeheden en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen [...].

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het loutere feit dat een beslissing formeel is gemotiveerd, betekent niet dat een verzoekende partij geen kritiek meer zou kunnen leveren op die formele motivering. Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, en zelfs al kent de verzoekende partij aldus de motieven, dan nog kan die verzoekende partij kritiek uiten op het feit dat de motivering niet afdoende is (cf. RvS 18 maart 2010, nr. 202.029).

3.3. Verzoekster hekelt het gegeven dat in de bestreden beslissing enkel wordt gemotiveerd dat de referentiepersoon reeds meerderjarig is, zodat zij geen gezinshereniging kan genieten op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet. Zij geeft aan dat verweerder in gebreke is gebleven te motiveren omtrent de door haar verschaft toelichting bij het feit dat de referentiepersoon reeds achttien jaar was op het moment dat ze de aanvraag tot gezinshereniging indiende. Verzoekster schetst in haar verzoekschrift haar concrete situatie, waarbij zij erop wijst dat haar zoon op 31 mei 2018 werd erkend als vluchteling en op 31 januari 2019 achttien jaar is geworden, zodat zij slechts een achttal maanden had om alle nodige documenten te verzamelen voor de aanvraag tot gezinshereniging. Zij benadrukt haar intentie om alles in te dienen voor de achttiende verjaardag van haar zoon, doch dat dit omwille van de door haar weergegeven omstandigheden slechts is gelukt vier dagen na voormelde verjaardag. Zij is van oordeel dat er sprake is van een situatie van overmacht ter verschoning van het feit dat de referentiepersoon geen achttien jaar meer was op het moment van het indienen van de aanvraag tot gezinshereniging.

3.4. De Raad kan verzoekster volgen waar zij stelt dat de motivering in de bestreden beslissing in het licht van artikel 10 van de Vreemdelingenwet is beperkt tot de vaststelling dat de referentiepersoon reeds achttien jaar is, waardoor verzoekster geen beroep meer kan doen op gezinshereniging op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet. Zo leest de Raad enkel: *“Aangezien betrokkene, Afghaanse moeder/weduwe van 37 jaar oud, zich in België wenst te vestigen bij haar meerderjarige (18 jaar) Afghaanse zoon, kan zij niet genieten van gezinshereniging op basis van art.10 van de wet van 15.12.1980, deze categorie van aanvrager (Niet EU moeder ifv niet EU meerderjarige zoon) is niet voorzien in de wet.”* De verdere motivering van de bestreden beslissing heeft betrekking op de behandeling van verzoeksters aanvraag als een aanvraag voor een humanitair visum. Nergens ontwaart de Raad enige motivering aangaande de door verzoekster voorgehouden overmachtssituatie waardoor ze slechts een aanvraag tot gezinshereniging op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet kon indienen luttel dagen nadat haar zoon R. achttien jaar geworden was. Uit een lezing van het administratief dossier blijkt nochtans dat verweerder hiervan kennis heeft genomen. Zo leest de Raad in een intern emailbericht van 17 maart 2020 van attaché R.C. – die de bestreden beslissing heeft getroffen – gericht aan K.C. n.a.v. het thans ingestelde beroep, onder meer het volgende: *“er wordt aangehaald dat er de intentie wel was om de aanvraag in te dienen voor de 18e verjaardag van de te vervoegen zoon, deze intentie zal er geweest zijn maar de aanvraag werd wel degelijk ingediend wanneer hij meerderjarig geworden was: slechts 4 dagen maar dit zag ik niet door de vingers...ondanks de aangehaalde overmacht”*. Aldus blijkt duidelijk dat verweerder kennis had van de aangehaalde overmachtssituatie, doch nergens in de bestreden beslissing kan enige motivering worden teruggevonden waarom hij deze niet weerhoudt. Verzoekster mag nochtans verwachten dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd aangaande de concreet ingeroepen situatie van overmacht ter verschoning van het feit dat de referentiepersoon geen achttien jaar meer was op het moment van het indienen van de aanvraag tot gezinshereniging. Ter ondersteuning hiervan kan naar analogie worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie van 12 april 2018 (zaak C-550/16) waarin werd gesteld dat de datum die bepalend is voor de beoordeling of een betrokkene minderjarig is in het kader van het recht op gezinshereniging van een ascendent met een alleenstaande minderjarige erkende vluchteling zoals bepaald in artikel 10, lid 3, a) van richtlijn 2003/86/EG – dat werd omgezet in artikel 10, §1, eerste lid, 7°, van de Vreemdelingenwet – de datum is van aankomst van betrokkene op het grondgebied en van het indienen van het asielverzoek. In casu was verzoeksters zoon R. minderjarig op het ogenblik dat hij zijn verzoek om internationale bescherming indiende. Tevens kan naar analogie worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie van 7 november 2018 (zaak C-380/17) waaruit blijkt dat er ruimte moet zijn voor het beoordelen van verschoonbare objectieve omstandigheden die maken dat een te late indiening van een aanvraag tot gezinshereniging op grond van richtlijn 2003/86/EG in functie van een erkende vluchteling toch nog kan verlopen volgens de gunstigere gezinsherenigingsvoorwaarden die gelden voor erkende vluchtelingen.

3.5. Er werd geen nota neergelegd door de verwerende partij. Ze verdedigt zich dan ook niet op de door verzoekster geuite kritiek.

3.6. Er werd wel een administratief dossier neergelegd. De belangrijkste bestaansreden van de formele motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583). De mededeling van de motieven via het neerleggen van het administratief dossier nadat het beroep reeds werd

ingediend, kan de miskenning van de plicht tot formeel motiveren niet goedmaken. Dit brengt immers de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang (RvS 25 januari 2010, nr. 199.865) en ontnemt de verzoekende partij de mogelijkheid om haar beroepsrecht ter zake naar behoren uit te oefenen (cf. HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, ptn 38 en 59). Bovendien bevindt zich in het administratief dossier niet meer dan het voormeld emailverkeer tussen attachés van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin wel gewag wordt gemaakt van de door verzoekster ingeroepen overmacht, doch waarbij geen motivering is terug te vinden aangaande de reden waarom deze overmacht niet werd aanvaard.

Een schending van de formele motiveringsplicht is aangetoond.

3.7. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien aangevoerde onderdelen van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 oktober 2019 tot weigering van de afgifte van een visum met het oog op gezinshereniging wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA